

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ พัฒนาพิภพพันธ์. (2536). สถิติอ้างอิงเพื่อการวิจัยทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534ก). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534ข). สารที่เปลี่ยนแปลงของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). ศูนย์วิชาการและ ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กรุงเทพฯ : ศูนย์ลาดพร้าว.
- กาญจนา บุปผา. (2535). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนเกี่ยวกับการทดลอง วิทยาศาสตร์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2531). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- จันทร์ฉาย เตมียาการ. (2533). การเลือกใช้สื่อทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จำนง พรายแถมแข. (2529). เทคนิคการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อให้เกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2537). แนวคิดและวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ. สารพัฒนา หลักสูตร, 13(116), 25-29.
- ชม ภูมิภาค. (2523). เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ประสานมิตร.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2526). นวัตกรรมการศึกษา. ในเอกสารการสอนเทคโนโลยีสื่อการศึกษา หน่วยที่ 11 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น จำกัด.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2533). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ประสานมิตร.

- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ณรงค์ ก่องแก้ว. (2541). การใช้แหล่งวิทยาการท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดรุณี ศรีตระกูล. (2539). การพัฒนาหน่วยการสอนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตโดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นงลักษณ์ นันทโกวัฒน์. (2533). การออกแบบสื่อประสมในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่อง “โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญในท้องถิ่น” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นงลักษณ์ ยาวิลาศ. (2540). การพัฒนาหน่วยแหล่งวิทยาการเรื่องจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิพนธ์ พาสมบูรณ์. (2535). ผลการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา ธรรมไชย. (2541). โรงเรียน : ครอบครัว : ชุมชน สถาบันหลักในการจัดการศึกษาวารสารข้าราชการครู. 18(5). 49-51.
- ปราณี เปี่ยมคล้า. (2536). บทบาทของครูประถมศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญา ทองนิล. (2537). การใช้แหล่งวิทยาการในท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรีนต์ แอนด์ มีเดีย จำกัด.

- พะยอม แก้วกำเนิด. (2533). หลักการของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2537). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ :
อักษรการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2526). ระบบการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็โปรดักชั่น จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ลำดวน สุริยวรรณ. (2536). การใช้หน่วยการสอนเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทาง
วิทยาศาสตร์เรื่อง พืช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณ เขียมทะวงษ์. (2532). ทักษะพื้นฐานของการผลิตสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- วารี ถิระจิตร. (2526). วิธีสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. ในเอกสารการสอนชุด
วิชาการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- วารี ถิระจิตร. (2534). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินิจ เกตุขำ. (2522). หลักการสอนและการเรียนประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- วีณา วโรตมะวิชญ. (2535). กลวิธีในการเรียนและการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา.
งานส่งเสริมการวิจัยและตำรา กองบริการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพงษ์ พยอมแย้ม. (2533). การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :
โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ศรีกระจำจ คำสมาน. (2525). การศึกษาการสอนแบบหน่วยและหน่วยการสอนใน
โรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- สกลวรรณ สุขามณี. (2537). การพัฒนาหน่วยแหล่งวิทยาการเรื่อง จอมทองท้องถิ่นของเรา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สันทัต ภิบาลสุข และพิมพ์ใจ ภิบาลสุข. (2524). การใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พีรพัทธนา.
- สงัด อุทรานันท์. (2529). การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่นจำกัด.
- สุนันต์ วิศวธีรานนท์. (2525). ระบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- สุชาติ วงศ์สุวรรณ. (2537). ท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. สารพัฒนาหลักสูตร, 14(119), 20-24.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2528). วรรณกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในเอกสารการสอนชุดวรรณกรรมประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น จำกัด.
- เสริมศรี ไชยศร. (2526). ระบบหลักสูตรการสอน. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536). การพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ครูสมาลาดพร้าว.
- หทัยา เจียมศักดิ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องหัตถกรรมในท้องถิ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- องค์การ อินทรมพรรย์. (2527). แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยที่ 3 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : ครูสมาลาดพร้าว.

อัมภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินท์ติ้งเฮ้าส์.

Bank, Bertram. (1972). **Contribution to an educational technology**. London : Buterworths.

Brown, James W, Lewis, Resharch and Hareleroad, Fead F. (1969). **AV instruction media and methods**. (3rd ed). New York : McGrow-Hill.

De-Cecco, J. P. and W.R. Crawford. (1974). **The Psychology of learning and instruction**. (2nd ed) New Jersey : Prentice-Hall Inc.

Gerlach, Verson S. and Donal P.Ely. (1971). **Teaching and media : a systematic approach**. New Jersey : Pretice-Hall Inc.

Heinich, Robert, Molenda, Michael, and Russell, James D. (1982). **Instructional media and the new technologies of instruction**. New York : John Wiley & Sons.

Moor, Kenneth D. and Patriciae, Heanley. (1982). **An identification of elementary teacher need**. American education research journal, 19(1). 37-44.